

Előfizetési árak :
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 " "
 Negyedévre 2 " "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő :
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdében.
 — **Megjelen minden vasárnap.** —

Csillaghullás.

Nehéz pompában áll a diszterem,
 Nagy ünnepély készül ma e helyen.
 Egyenruhák csillognak, tiszturak
 Parádében képeznek sorfalat,
 Komolyságtól rideg arcaik.
 Talán temetni szándékoznak itt?
 Igen, temetnek. A ravatalon
 A korán elhunyt munkásság vagyon
 Életerős ifjagnak képiben;
 Könny nélkül nem lehet ránézni sem.

Amaz talán tudós lett volna ott,
 Ki nemzetünk egén dicséssel ragyog,
 S merev formákba nyügzött szelleme
 Nem lesz a hatalom vak eszköze
 S nem emberirtás árán szerzi meg
 A közbecsülést s érdemrendeket.
 E másik tán művész lett volna, ha
 Meg nem téveszti balszillagzata
 S a fegyelem dohos bilincseit
 Teremtő szellemére nem verik.
 A harmadik meglepne az ipar
 S az alkotás merész csudáival;
 A legkisebb segítne legalább
 Építeni a közjólét csarnokát.

És mindezekből semmi sem lehet;
 Temetik a könyörtelen kezek.

Végezték a hadapródiskolát :
 Kapják az ifjak az egyenruhát,
 A hosszú kardot és a csillagot —
 S evvel ki van terítve a halott.
 Isten hozzád tudomány és művészet!
 Itt nem teremthet semmit ihletésed;
 Az alkotás, ha próbálgatni mer,
 Csak új ágyut talál kinjába fel.
 Nincs munkás, aki közjóért hevül,
 Hatalmi érdek a cél egyedül,
 Ez idomítja emberanyagát.
 Nem élet ez már, ez már másvilág!

De e koporsót jó látnunk nekünk:
 Föltámadásra így emlékezünk.
 Látjuk közelgeni már a napot,
 Mikor felbontjuk a ti sirotok,
 S nem fog heverni majd haszontalan
 Az őserő, mely ott temetve van;
 Mert a miénk lesztek igazán.
 Amint valátok egykor, hajdanán!

„Bika kávéház”.

Van szerencsém a n. é. közönséget arról értesíteni, hogy a mai naptól fogva **chasselas blanche és rouge** fajú kiváló zamatu csemege szőlő lesz felszolgálva. Ezeknek megízlelésére számos látogatást kér

az „**Arany Bika**” szálloda bérő társaság üzletvezetője.

Garantírozott hírek.

(†) **Kitüntetés.** *Weichinger* Károlyt a „Hungária“ kávéház restaurálása alkalmával kifejtett áldozatkész-ségeért a — „Debreczeni Kereskedelmi Csarnok“ elnöksége előterjesztésére és ajánlatára — a galicziai főrabbi a: kóser libamájjal diszitett „mogendoved“-rend nagy csillagjával tüntette ki.

(!) **Sokan panaszkodnak**, hogy az új 10 koronás bankjegyek nem szépek s egyáltalán nem művészi kivitelűek. Mi nem mondunk véleményt e silány nyomtatványokról, mivel a kiadók a szokásos *tisztelet-példány* beküldését elmulasztották.

(§) **Meg van fejtve a talány** miért pályázott *Komjáthy* a pozsonyi színházért is. Bizonyosan előre megneszélte, hogy *Makó* Lajos miniszteri elismerést fog kapni, a miért a temesvári színházban rendezett kitűnő előadásaival a nemzetiségek által lakott városban oly kiváló sikerrel terjeszti a magyar kulturát. Hát hogy ő is szert tehessen ilyen elismerésre: Pozsonyba kívánczik babérokat aratni. Reméljük, lesz annyi tapintat a városi tanácsban, hogy nemes és hazafias vállalkozása elé nem fog akadályokat gördíteni.

(=) **A hivatalos lapból. Pályázati hirdetés.** Kiváncsok egy, az induktív logika módszere szerinti szerkesztett, értekezés a felől: mi módon lehetne a gönczi program föllépése folytán immár négy darabbá mállott kormánypártot úgy összedrótozni, hogy felületes megtekintésre komoly és egységes egésznek lássék? Jutalma: *jelölés* egy kormánypárti választókerületben, melyben csak három szabadelvű jelölt kapott hajba egymással a mandátumért.

(+) **Mi különbség van** a léghajó és a kormánypárt között? Semmi; mert mindkettő kormányozhatatlan és félteni lehet a szétrobbanástól.

(△) **Egyik debreczeni ujság** avval a hírrel kedveskedik a közönségnek, hogy *Komjától* megint két énekesnő válik meg és e szerint megy a szintársulat java. — Hát ugyancsak hadd menjen! Bánja is azt a színügyi bizottság, ha a „jó direktor“ egy rossz tót-furulyán játsza is neki a talp alá valót! Ugy fog ő táncolni ezután is, a mint az dudálgat!

(?) **Hogy mi mindenfélével** háborítják a városi tanács téli álmát a kánikulában, példa reá egy adó-fizető polgár nyílt kérelme, a ki nem kevesebbet akar, mint aszfalt járdát a Szent-Anna-utcára. Hogy is ne! Várjon az illető, míg oda is Simonffy-utcai béres-boltokat épített a mérnöki hivatal és beleköltözik valamelyik városi tisztség! akkor aztán lesz aszfaltjárda sőt köpöcsésze is. De addig, az ötvennégy percents pótdadó irgalmasságát! csak azért se, semmi áron!

(§) **A mi színügyi bizottságunkat** úgy látszik, nemcsak *Komjáti* dirigálja, hanem Máramaros-Sziget is. — Egyik *debreczeni ujság* szerint ugyanis *leiratot* (sic!) intézett Debreczen város polgármesteréhez, melyben azt, nem tekintvén nagyságos királyi taná-

csosságát, megtekintetes urazza és nyíltan kijelenti, hogy neki csak *Komjáti kell*, tehát úgy határozzanak az itteni színügyi urak! Nagyon helyesen! Erre az orrdóra rászolgált a színügyi bizottság is, a polgármester is. Méltán odaakaszthatják a többiek közé!

Sürgöny-váltás.

A debreczeni szabadelvűpárt intéző bizottsága táviratilag értesítette a Tátrafüreden hűsülő Király Ferencz II. kerületi képviselőt, hogy kerületében az orthodox hitközség egy töredéke néppárti programmal fellépteti: Rosengerg Józsefet, a Rosenberg Albert özv. és fia ezég beltagját.

Dr. Király Ferencz a távirat vétele után azonnal megtette az előkészületeket a hazautazásra, s érkezését a párttal az alábbi táviratban tudatta:

Szabadelvű pártintézőség

Debreczen.

Holnap érkezem, intézőbizottság
éjjelivel várjon.

Dr. Király Ferencz.

Debreczeni echó.

Weichinger Károly: Az én kávéházamat nem látogatja más közönség, csakis *elit*.

Visszhang: *Izraelit*.

„*Bika*“ kávéház bérlői: A legtaplálóbb reggeli a *kakaó*.

Visszhang: A bérösszeget fedezi a *faraó*.

Sesztina Lajos: Hogy bankigazgatónak *Muraközy* Laczikát akarom, miért veszik tőlem *zokon*.

Visszhang: *Rokon*.

Csanak József: Sógorság, komaság nekem annyi mint *pelyva*.

Visszhang: *Ej ha!*

Magoss Gyurka: *Endre* lelkem, a *Laczi* megválasztatása rám nézve *tanácsos*.

Visszhang: így lehetek *jogtanácsos*.

Muraközy László: Most már magam is hszeni, hogy lesz belőlem kitűnő bank-*diri*.

A részvényesek visszhangja: *Csiri-biri*.

Nyári öltönyök
 tisztítása

kifogástalanul

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító Intézetében eszközöltetik
Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

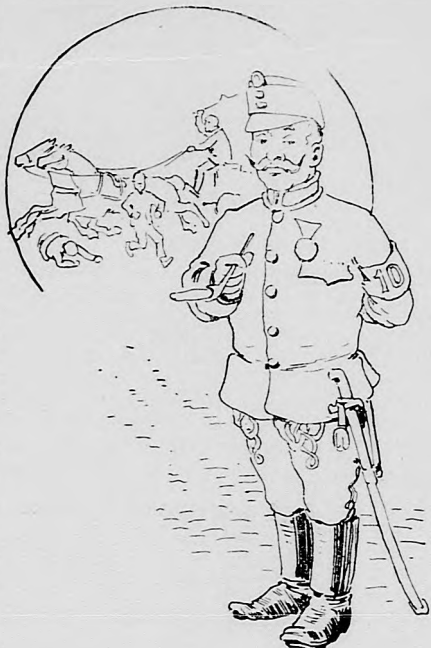
Szomjas Péter

városi lendőr.

Elig a hozzá, hogy hijába özköpüsköttem az *Bikába* a *krigli* pillerek összefogdosása vígett, mer meghijusította a nyomolást az a városházbéli hévatalnok ur a mi még levetközte tüssel is fenyegetett, ha tüstint el nem takarodok. Én oszt, mivel hogy kegyetlen takaroson nizek ki a zuniiformisba meg autá kardom aznap puczóváltam ki eszten-dőbe ecezer, el-szeleltem onnét sajátkezüleg. —

Avval megyek, jelentist tenni *Mihályi* felőgyelgő urnak arról hogy nem tuttam düllőre jutni a pillerekkel; szittam is magamba üket, a mir nem vót annyi esze egynek se, hogy betömtik vóna a számat legalább egy ötössel. A zutba össze tanálkoztam egy rigi esmerőssel a méknek a jánhuga jegybéli mátkám vót legin korombá Keserűbe, de köcsönösen megutáltuk egymást, mer a ján ikább engette magát nyalni-falni másnak, mint nekem, meg osztán úgy níztem ki belőle, hogy Adomba való, peig keserűi születis ű is, e szokásair ennyihány-szor hejbe is hattam, kisőbbet oszt szípen elmarattunk egymástul. Aszongya a lett vóna saugor, hogy agygyak neki kovártilyt ícczakára, mer ípp mos törekedett be keserűbül. Elhiitam oszt magamnál, a zannyok mingy jó vacsorát recesentett, galuskát, a kin nem vót slafrog, mánhogy turó, azír takaroson bekaptuk, mer meg vót adva a móggya, bor is akatt egy kantánnyi, a kit prezentbe adott egy kerékjártó, mer szógálatba sokat elnizek neki. Mikor itünkkel, itunkkal doszt lettünk, leportra kászolódtam a bűnvágyi osztályba a hun *Mihályi* felőgyelgő ur má várandós vót a pillerekre, persze asz hitte, hogy fülön kaptam üköt. Azomba hogy hagyjam magába a lett vóna saugort a zannyukommal? mer bizonyosan szarvas firjet csinálnak belőlem, mint a zurakokból szok csinálni a naceságák. Ugy óttam oszt meg a göböt, hogy a gyövevinyt felfektettem a hászijára, a zasszonra peig belakatoltam a zajtót, így egyikőjük se tudnak fére lépni.

Aut megtettem a jelentist *Mihályi* felőgyelgő urnak. Ű azomba nem vót megelégedve a zeredmény-nyel, ű pillerekre szomjuhozott most a zeccezer, máj hogy meg nem ette a fejit, a mir mutatóba egyet se hoztam. Meg is fogatta szentül a *Vig* Gyula tekéntetes kapitány ur szakállára, hogy ű addig lemond a fizeti-sirül, míg a *krigli-bankot* prankóttá nem teszi, a pille-reket peig el nem dankozza a föld színirül, mer a még se nem igazság, hogy míg neki egy üvegbe valóra valója is alig van niha, addig nimék kaputos ember

nagy bankókra jácczanak, oszt egyebet se lenditenek a világi soron, mint ípp ilnek. Hogy hitinek nagyobb nyomatika legyik, adott egy olyan Kolozsvárit, hogy hátra fordult a zábrázatom tüle, oszt úgy lácczot, mintha gyöttem vóna, peig iszkoltam kifelé.

Attul kezdve ugy hallatódott, hogy a pillereknek felkopik a zálok a *kriglitül*. azomba a *Bikabéli* risz-vít társaság istánczját adott bé a városho, hogy en-gettessik meg továbbat is a tiltott játik, mer nekik abbul van a legtöbb nyeresigök. Ezen miltányos kire-lem elöl nem zárkóczhatik el a nemes város, hatóságí engedily mellett fognak a pillerek prankótót kiátani. Mos má minden a rigi kerékvágásba megyen, az *Bika* kapuja mellett levő kulipingyóba ütik mesmeg a *kriglit*, meg a zujságnyrókat, azomba mindig csak annyi baj legyen. Aszondom!

Tanév kezdetén.

Director ur — itt a fiam, Csöndet int az igazgató:
Kereskedelmibe szántam, Én jó uram, ne reméljen!
Legyen az Ű mestersége Kevesebb is elég lesz tán...
A könyvvitel és a számtan. Sápadozik? No ne féljen.

Azt mondják, hogy ha elvégzi, Szakiskolánk képesíti
Mehet bankhoz avagy gyárba, Fiaeskját sok mindenre,
Kereskedelmi pályának — Lehet írnok — diurnista...
Ma talán már nincs is párja. Ha van hozzá szerencséje.

Ha jól viseli majd magát, De hogy még director legyen?
Emelkedik mödban rangban. Erre kérem ne gondoljon.
Vezérdirector lesz fiam Vagy csak tréfált? Ugyan uram
Takareknál vagy egy bankban! Nagyon kérem, ne bomoljon.

Gyógyszerészi diplomával
Azzal inkább cél lesz érve,
Patikát nyit majd a fia
S bankdirector lesz egy évre!

Inkognitó.

Frázisok.

A színügyi bizottság tárgyalásán *Berger* Jenő tekintélyé-nek egész *sulyát* latba vetette a *Komjáthy* érdekében. De a lat nem tartotta sokáig a sulyt, hanem egy merész kanyarintással a *Márk* *Endre* gyomrába lökte.

A debreczeni szabadelvű párt e hó 23-ikán a *Bika*-szálloda éttermében jelöltje mellett zászlót bontott. Epillanathan a terem közelében levő „*bigli*”-bank szobájában egy nagyobb kaliberű kassza beseprese közben nagy szél támadt és a kibontott zászlót magával ragadta.

Kérdés.

— Mi a különbség a *Törley*-pezsgő és a *Komjáthy*-féle pezsgő között?

Felelet.

A *Törley* pezsgő mánora legfeljebb 24 óráig tart; ellenben a *Komjáthy*-féle pezsgő — a színügyi bizottság döntése után ítélve — hat, esetleg kilencz év alatt párolog el.

Mit kérdez *dr. Pap Zoltán* képviselő jelölt ha *Tisza-Lök*-re megy programbeszédet tartani?

Köl-Lök?

Színházbizottsági direktor választó üzet.

Komor, megdöbentő kép a jelenből.

Személyek:

Kendre. Lengyel tata.
Tivi. Négy Makó párti.
Kola Jani A szabadkőművesek.
Ábrahám László bácsi. Komjáthy.
Berger Jenőke Több rendőr.
A vén Gavallér. És a jó szerencse.
Imre a polgármesterek gyöngye.

I. Jelenet:

(Szinhely a szabadkőműves páholy a hol nagyban vakolnak.)

Egy szabad kőműves:

A vakolásnak ime vége van,
 Tanácskozhatunk kedves cimborák.
Bakonyi Samu vajh szavazhat-e ma,
 Vagy letörjön *János* alatt az ág?

Többen:

Nagy a feje, búsuljon a ló,
 A *Komjáthy* dirinek való,
 Gombház ha — leszakad,
Bakonyi mégse szavaz!

II. Jelenet:

(*János* diri busan bolyong a szigeti színház környékén.)

Komjáthy:

Mi lesz a sorsom mond meg *Makray*,
 Hü rendezöm te lelkem jó barátja?
 Vajjon abba a gaz czivis városban
 Nem égeti meg a számat most a kása?
 Az ordret ugyan keményen kiadtam.
Kendre — *Tivi* be is magolták jól,
 De vajjon az az ellenséges banda,
 Nem talál-e majd egy rést valahol?
 Ha ugy lesz mitől óvja isten *kendrért*,
Tetemre hívok félelmetesen,
 Irtó haragom kénes vad füstjétül
 Pokolba futnak majd egyenesen.

III. Jelenet:

(*Imre* a polgármesterek csillaga körültekintve a zöld asztalon megnyitja az ülést. A jó szerencse a karzaton alszik.)

Kendre: Mielőtt a tulajdonképeni tárgyalásra áttérnék kérdezem — hogy mert ide bejönni *Komlóssy Arthur* a kinek nincs szavazati joga? Hogy jött ide a polgármester, hogy jött ide a főkapitány? Hát mi van itt? Színház vagy lakadalom? Látom hogy *Szükszay Szabó József* is itt van — és hallatlan dolog *Nemes Kálmán* is. Mi lesz kérem ha ez így halad? Mi nem gyülesezni jöttünk ide — mi egy vízbeülő szerencsétlen barátunknak akarjuk a szalmaszálat nyújtogatni. Kell ehhez publikum? Inditványozom, hogy rajtam és hat elvtársamon kívül *Bali Mihály* köszön fel mindenkit. (Zajos helyeslés, a szónokot vizes üvegekkel, czipőkkel megkonfettizik.)

Imre a polgármesterek Gyöngye: Hé temetőcsész, mit lár-mázik maga ott! Üljön le mert menten Kolozsvárra küldöm rendőrnök.

Tivi: Miután itt nem parancsol senki, elmondom hogy ki pályázott. Egyedül *Komjáthy*. Őt trabukóra esküszöm, hogy meg lesz választva.

Kola Jani: Mint e bizottság tagja.

Ábrahám Laczi: Ül le öreg, mert felláztatjuk a Varga-utcát!

Kola: Hiszen én csak azt akartam mondani, hogy mint e bizottság tagja ki mentem volna egy kicsit . . . (Elpirulva leül.)

Makó pártiak: Talán szavaznánk is?!

Berger Jenőke: Hogy mi az érdeme *Komjáthy*nak, hogy én is újra rá szavazok — azt majd megfeti a jövő történetírója, a ki ennek a nagy sulyú embernek életét tárgyalni fogja.

Lengyel tata: Hogy mi az érdeme furesa, van itt érdemről szó — törődünk mi érdemmel.

Gavallér a szigeti főügyész:

Takaros és fess Gavallér vagyok én
 Kaizer frakkba czilinderbe járok én.
 Szavazati jogom igaz itt ninesen.
 Pedig megvettem volna drága kincsen!

Simonffy: Hallja, ki maga?

Kendre: Ez kérem egy ur, a kinek czilindere és szürke nadrágja van — ellenben szavazati joga nines!

Makó pártiak: Helyes, csak folytassa kis hamis.

Gavallér:

A debreczeni sajtó
 Jól betette az ajtót
 Komjáthy Jancsinak.
 Azért jöttem ép ide,
 Hogy vágjak most elibe,
 A Makó Lajcsinak!
 Ha nem szavaztok rája,
 Rogygyon reátok mámma
 A kínai császárné,
 Aranyos pagodája.

Simonffy! Hallja az ur mit beszél itt a kínai anya császárnéről. En honvéd voltam — tehát kimondom a határozatot.

Egy meg egy az hetvenegy
 Komjáthy direktor lett.
 Ezt a négy Makó pártit.
 Mint egy renitens márkit
 Hurczoljátok Andrások,
 Le a dutyiba.

(Több rendőr bejön s végzi kötelességét. A bizottság tagjai kuferczest, kállai kettőst, kopogóst és kalamajkát kezdenek jární.)

A jó szerencse: (megjelenik a teremben.)

Az ördög vigye a világot
 Megint berugtam valahol,
 S véletlenül ide tévedtem,
 Az ördög vigyen alkohol,
 Hanem vigyáz *János* direktor!
 Ez a bizalom még kevés!
 Itt leszek — s csunyán cserben hagylak!
 Ha meg lesz majd a közgyűlés!

Káplár ur Mikháel Kovács

levele a manéberről.

Szeretett szülő apám!

Az manéberi sorsot tudatom, hogy az meleg rettentő, a zöreg pixmakker mán alighanem egiszen elolvad, no oszt más ujság nines, hanem a her komám káplár Max Kohn elcserele a bornyúját valakivel viletlenül, oszt ebbe a zuj bornyúba mind csupa olyan ing van, hogy nem tud beléjük bújni, mejhez hasonló jókat kíván

káplár ur

Mikháel Kovács

mondok irik-e a szöllő?

Ugyan igaz: Az vagyon borzasztó apad, mer kívánnya az a zember a zítalt, továbbá tudatom, hogy lányféle nem igen akad rendes ezen a tájon, mer mind olyan öregkutyakedvü.

Mejhez hasonló jókat kíván

Her káplár Mikháel Kovács.

Laczi direktor lesz.

— Interjú. —

Az ipar és kereskedelmi banknál megüresedett vezérigazgatói állásra — mint értesültünk az igazgató-tanács a saját kebeléből választ egy bizalmi férfit. (Milyen kebel!) E bizalmi férfit *Muraközy László* ur, az *Arany nap*hoz címzett jömeneteli patika tulajdonosa. Hogy miért összpontosul a bizalom az említett patika derék tulajdonosában, az egyes igazgató tagoktól saját külön munkatársunk — a következő válaszokat nyerte:

Seszina Lajos elnök: Barátom, ön ehhez a dologhoz esacsi. Laczikának én nagybácsija vagyok s miután amerikai nagybácsi módjára vagyont nem hagyhatok reá, ajándékba kapja a direktorságot. Nevetséges, mikor maguk skriblerék szakismeretről beszélnek. Ha van hivatal, lesz ész is — ez régi igazság. Laczikának nagy kedve van a direktorságra, ismeri a pénz értékét, tudja a kétszer kettőt, mint a karikacsapás. Ennélfogva formálisan rátermett erre az állásra. Különböben mit beszélnek ilyen hosszasan. Nem azért vagyok elnök, hogy rokonai érzelmeimet elitkoljam. De ismétlem édes barátoskám, ön ehhez a dologhoz még esacsi!

Csanak József: Jegyezze meg hírlapíró ur, hogy engem az ilyenféle választásnál semmiféle elv sem vezérel. Nekem egyáltalán se elvem, se tervem soha semmiféle dologban nem volt s nem is lesz — mert elvekre és tervekre nem szorultam. Nem tagadom, tudok uszni, de csak az áramlattal. Jobban szeretném ha nem volnék az igazgató-tanács tagja, de Lajos bácsi mindig megkér s én engedek. Innen is láthatja, hogy az akaratöröm ingadozó. Különböben is az én életem folyása oly gondterhes, oly kavicsos, hogy nevétséges volna az *Iparbank* jövőjével bibelődni. *Laczi-nak* olvasható férfias aláírása van, a váltót is ki tudja állítani, — a többi az ő dolga. Legfeljebb annyit köthetnek ki vele szemben, hogy fizetésjavításról egy fél évig ne is álmodozzék. De ezt is minék? Lehet, hogy néhány hónap múlva én fogom proponálni az ellenkezőjét. Eljen *Münich Aur-i!* Eljen *Muraközy László!* Vesszen a családi politika!

Fürst Ödön: Nekem igenis az az elvem, hogy az *iparbank* súlyos beteg és sok orvosságra lesz szüksége. Kartársam elismert híri patikus, (torma mustárt is készít) ismeri a mérgek gyógyító hatását és bizonyára talál olyan szert, a mit ha az intézetnek be ad, ő gyógyul tőle. Ha tud olvasni a receptekről, szakértő, a váltóhamisító aláírások elbírálásában is. Ez is betegség. A Dréher-féle sörüzlethez nem merném oda állítani, mert azt érteni is kell. De a direktorságra! Csak nem akarjuk lefőzni a többi intézetet. Lássza az én kerti villám valóságos susztermunka, azért *Tóth Pista* mégis Debreczen város elsőrangú építészé. Miért ne lehetne *Muraközyből* első rangú direktor!

Tóth István: Én az akkord munka híve vagyok, a mint azt a lapokból olvashatta is. Mi átadjuk a vezetést albrételbe *Laczi-nak*. Ő olcsóbb mint egy szakember s még nincs bebizonyítva, hogy rosszabb lenne. A szekrénykulesok kezelését bátran rábízhatom s különösen számítok arra, hogy miután *Laczi* roppantul szeret *Roehlitz*zal polemizálni, — alkalmam lesz ezt a vitézi tornát élvezni. *Laczi* lesz a győztes meglássa. Az akkord munkánál ki van zárva a veszteség, *Laczi-nak* csak a streikra kell ügyelni. Saját magunkat tiszteljük meg az által, hogy kebelünkől választunk direktort.

Gaszner Károly: Én legfeljebb a fiamra szavazhatnék, de miután ez inkompatibilis, legokosabb lesz *Muraközy* öcsémre adni a voksot. Egy se nem szoroz, se nem oszt.

Márk Endre felügyelő bizottsági tag. Ismerve a felügyelő jogait és kötelességeit, tudhatja a redaktőr ur, hogy a felügyelő nem választ, hanem öröklik. Akár csak a temető esősz, aki nem temetkezik, hanem őriz. Ha rendtelenség támad — óvást emel, jelentést tesz. A felügyelő a közgyűléshez, a csősz a rendőrséghez. Ez különben rossz hasonlat. Tudni való, hogy bizonyos *szelid nyomást* ennek daczára mi is gyakorolhatunk. Ne értsen félre a szó legnemesebb értelmére gondolok. *Laczi* nyiltan korteskedett egykor én mellett, én ezt azzal viszonzom, hogy nem a „*Dongó*” szerkesztőjét választatom meg direktornak, hanem *Laczi*t. Sőt fölkérem *Laczi*t, hogy fényképeztessük le együtt magunkat — emlékeül a szép napnak.

Schmidt Ágoston: Én így számítok. A termény-raktár annyira terjeszkedik, hogy ide s tova nem férünk, — van az iparbanknak egy jövedelmező palotája, — talán tetszett is hallani felőle valamit. — Hogy ezt még jövedelmezőbbé tegyük, rábeszéltem *Muraközyt*, hogy a palotát alakítsuk át termény és áru palotává. Az *Iparbank* részvények ára most 70 forint — (kérdesse meg *Weisz Levit*) de ha a fenti terv sikerül, nem lehet kapni 700 frtért sem.

dr. Moskovits Jenő: Annyi bizonyos, nagy szegény a zsidóságtól, hogy a zsidó bankba nem léptet föl zsidót. — Nekem

elvégre ha már nem zsidó lesz a direktor, megfelel *Muraközy*. A telegkönyvhöz nem ért, az én kérvényeim mellett pedig mindig mellékelve vannak a tkvi kivonatok. Az ingatlanok értékeléséről majd csinálók én az ő használatára egy tabellát. Ha e szerint becsül, akkor az *iparbanknak* egy-két év alatt több háza és földje lesz, mint az *őreg takarékpénztárnak*.

Irsay Miklós: Protestálok, óvást emelek az ellen, hogy mi közzénk szakembert hozzanak. Az új igazgató is olyan szakképzettség nélküli legyen, mint mi vagyunk! Mi be tudunk jutni ide diploma nélkül s most a fejünkre nőne egy diplomás legény?! Még az lenne a tubák! Eljen *Muraközy László!*

Tabló: (az Iparbank hajnala pirkad, a nagy palota felől az „*Arany nap*” tüzes sugarai törnek át. Megjelenik *Muraközy László*. Kezében főkönyv, füle mellett czeruza, ajkán mosoly.)

— Hivatok s én megjelentem. Hivatásom ugyan nincs e pályára, mert hisz egész életemet a gyógytárban töltöttem el, de hű társam *Arthur* segíteni fog. Üres órámban, ha ugyan bokros teendőim közepette lesznek ilyenek — olvasgatni fogom a szak-könyveket. Hálás vagyok s eng-djétek meg ha beszédemet a nagy meghatottságtól nem folytathatom tovább...

(Általános éljenzés, az új direktort vállra kapják. A részvények ára 100 frtra szökken, a palota bengáli fényben uszik. *Laczi Endrénék* a nyakába borul, *Csanak* az elnöknek gratulál, *Tóth Pista Fürstnek* az akkord munkáról beszél, *Gaszner* nadrágzsebében csörgeti a kulcsokat, *Moskovits-nak* a hóna alatt egy tabella és *Schmidt* telefonon jelzi az örömhirt a szélrózsa minden irányára felé.)

Roehlitz: (feláll egy Wertheim szekrény tetejére) Most már kotródjon innen minden igazgató kifelé, mert én dolgozni akarok! Csend és rend legyen! Szolga nyissa ki az ajtót az uraknak. Jó napot!

Az igazgatók meghunnyáskodva szép esőndben kivonulnak.

Basa Balog és hegyeshasi Horog

— a városháza előtt. —

Balog: Ni ni, komám, hallotta-i mán, a mit a nagyfejúek csinálnak itt a városházán. Felakarják osztani a *Hortobágyot* is szántófödnek; de hát ottan hun nevejje az ember a lábos jószágot?

Horog: Hát tyugya komám, majd összeállunk mirtikletességi egyesületbe, oszt csinálunk mezőgazdasági szeszgyárat marhahizlalónak, amekbe adnak állami segicsésigét is.

Balog: A bion jó lesz; mer legalább nem kell messzi földrül hordatni a nemes városnak a pirituszt a kereskedisibe, oszt még ócsóbban is adhattya a szegin nipek!

Horog: Na lássa komám, illetinkippen hasznát vesszük ennek mink is, a város is, a kine-tár is az adóba, a szeginsig is a mirtikletes áru pájnkába.

Balog: Hej koma, deg szíp is az, a kinek ilyen szíp esze van, mint nimelyik pennarágónak!

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Reces! . . . letört alattam a vaczok, igen mer aszt álmottam, hogy három szip lú rugdosta egymást a tajiga előtt, oszt hogy engem is meg ite rugjik, nagyot ugrottam az alsövinyen; peig csak annyi vót az egisz, hogy az iromba maeska ugrott a mejjemre, oszt attul fizkelöttem ijen érvinyesen.

Hej dehogy vót lú, mán három nap óta ásitozik lú után a két rúd közi, de potyára, mondok magamba szomorán, ahogy felibredek. Feltápázkodok a földrül, oszt aszondom az aszonnak: teee! Aszongya: heee? Kavarisd a nyakadba csak a kis bundát, oszt hozd teli a szalmás üveget mer nagy búbanatba vagyok. Aszongya: ü biz nem hoz ecessepp italt se, ne verném agyon a jószágot. Kezdem a girinczit tapogatni, mingyá szót fogadott

Hamar visszafordult a fejireseléd, kézhe szógáltattya az üveget, kezdek innya, alig kortyantok kettőt, ehen verik a berenát. Eriggy mán mondok nizz meg, ki a tatár veszködik odaki, mondok a nőnek, mer hogy még akkor pitymallott.

Kimegy, oszt jön vissza harmad magával, mán hogy egy firfival meg egy lúval. A lú nem jött be a házba, csak a firfi, akkit mingyámegesmertem, hogy a kancsi Bozsó, a lúkupecz, mer az egyik szemivel az ágy alá nizzett, a másikkal meg a gerendára. Így szok.

Pájinkás jó reggelt aggyik az Isten, aszongya; hogy a holló igaziesca glédába a látóját, nem megsandította a szalmás üveget. Kitelem vótam mekkinálni, akkit ojan jó néven vett tülem, hogy ecesseppet se hagyott az üvegbe.

Hasznájjik! — mondok, hát oszt mi szél hordott erre ijen jókor? — mintha nem tuttam vóna.

Aszongya hozott egy ojan takaros jószágot, hogy még ojan nem dörzsölte a tajigámat, mer halotta hirit a családi gyászos eseminnek, hogy a Csinos megunta a földi kovártijt, oszt egy szebb hazába, a kutyák hasába kötözött.

Na nizzük hát aszt a varnyú-eledelt, mondok, aval kiballagtunk. Ott ikeskedett a szürke az eperfáho kötve; a két füle le vót konyúlva, a feje meg esüngött, akkirül mingyá sejtettem, hogy nem valami játikos esikó, hanem megirt lú szemij. A marján egy disztó nagy pöcsik hizlalta magát a virivel, aztat is bikivel türte. Kegyetlen illedelmesen viselte magát. Kínálom egy marik színával, nem nyúl irte. Na ez igazán ki van pal-lérozva, hogy nem torkosodik a más házánál. Ijen jószág kell nekem, nagyon megszerettem irte.

Nizem aut a szemit, hát az egyiknek csak a hejje van, a másik meg ekkiesit hájogos. Na de e nem nagy baj, mer hát mit is nizzik ezen a rongy világon.

Kérem osztan Bozsótul, hogy mire tartya?

Aszongya 18 pengő az ára. Csak nem b londultál tán meg, mondok, 4 pengőt adok irte.

Mire gondol kend aszongya, hát nem láttya, hogy micsoda egy jószág-e?

Dehogy nem látom, mondok, látom biz én, csak-hogy ü nem lát engem.

Szó szót irt köztünk mán még öklöztük is egymást, elig a hozzá, hogy megegyeztünk 7 pengőbe.

Na esakhogy lúra tehettem szert, előttam a *Tündért*, oszt bevezettem az ölba.

Ekkis áldomást ittunk oszt a vásár örö mire, akkit megneszelt Dübbenes szomszid oszt ataljött, de még a férenyaku Gurucei is betekerte a fejit az ajtón. Fojt a mulacséság szípen, dilután mán magamnak is olyan jó kedvem támatt, hogy a hogja kemenceze tetejire ültem fel, oszt onnét danoltam. Eeczer aszongya Bozsó, hogy szájjik le mán kend onnan, mer maj be tanal szakadni alatta az a kemenceze. Niiiii . . . te mondok, még te filtesz engem, hisz mán egy félóra óta benne a féllábom, aval kihusztam, oszt megmutattam neki, hogy ne fíjjik, aut mesmeg visszadugtam, oszt ugy danoltam tovább. Kisébbet osztan mégis csak leszál-lottam, mer ujjent leszakatt ecesesomó tapasz, oszt attul filtem, hogy maj beleesek a kovászos ugorkába, akki a kemencezébe van, oszt majd megharagszik az annyok.

Este felé mán Dübbenes szomszidot is utólrte a happárré; nagy vót a feje. Eeczer csak kapta magát kiment az udvar közepire, oszt aszt esinálta ott karikába, mint a nyomtató lú, esakhogy ekkiesit keszeg-ódalt, mint a kerge birka. Mondok, hát te mi az apád hét lelkit csinálsz ott? Aszongya a belsejim akarna ekkiesit könnyíteni, de nem tud, peig mán az ujját is nyomkotta a torkára, hát el akarja magát szidíteni, hátha e használna. Na csak járjad a bolongyát, mondok, aval ott hattam, oszt bementem a többi vendighe.

Ahogy bemegyek, mán akkor meg Guruceinak irkezett buja, elalutt az aszt l mellett félkönyökre dülve, oszt minden p-rezbe le-lec-uszott a könyöke. aho vót mán közelebb, hogy vüig puffen a földön. Aszondom oszt Erzsóknak, meg Bozsónak, hogy gyertek mán te gyük fel Guruceit az ágyra, mer kegyetlenül el van gyengülve. Megfogjuk, czipéjjük, — nehéz vót az ebatta, mer disztó kövér — vüig fektettyük a vaczkon, aval felül az akasztófára való röhögve, oszt aszongya, ugy-i nehéz vótam!

Hogy oszt ifel után hogy vót, mint vót, mán arra magam se emlíkszek, csak aszonta Miska mikor másnap reggel mosdottam, hogy kik fótok vannak a há-tamon.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Recesz! . . . letört alattam a vaczok, igen mer aszt álmottam, hogy három szíp lú rugdosta egymást a tajiga előtt, oszt hogy engem is meg íte rugjik, nagyot ugrottam az alsövinyen; peig csak annyi vót az egész, hogy az iromba maeska ugrott a mejjemre, oszt attul físzkelőttem ijen érvinyesen.

Hej dehogy vót lú, mán három nap úta ásitozik lú után a két rúd közi, de potyára, mondok magamba szomorán, ahogy felibredek. Feltápáskodok a földrül, oszt aszondom az aszonnak: tee! Aszongya: heee? Kavarisd a nyakadba csak a kis bundát, oszt hozd teli a szalmás üveget mer nagy búbánatba vagyok. Aszongya: ú biz nem hoz ecessepp italt se, ne verném agyon a jószágot. Kezdem a girinczit tapogatni, mingyá szót fogadott

Hamar visszafordult a fejireseléd, kézhe szógáltattya az üveget, kezdek innya, alig kortyantok kettőt, ehen verik a berenát. Eriggy mán mondok nízéd meg, ki a tatár veszkődik odaki, mondok a nőnek, mer hogy még akkor pitymallott.

Kimegy, oszt jön vissza harmad magával, mán hogy egy firfival meg egy lúval. A lú nem jött be a házba, csak a firfi, akkit mingyá megemertem, hogy a kanesi Bozsó, a lúkupez, mer az egyik szemivel az ágy alá nízett, a másikkal meg a gerendára. Így szok.

Pájinkás jó reggelt aggyik az Isten, aszongya; hogy a holló igazicsesa glédába a látóját, nem megsandította a szalmás üveget. Kitelem vótam mekkinálni, akkit ojan jó néven vett tüllem, hogy ecesseppet se hagyott az üvegbe.

Hasznájjik! — mondok, hát oszt mi szél hordott erre ijen jókor? — mintha nem tuttam vóna.

Aszongya hozott egy ojan takaros jószágot, hogy még ojan nem dörzsölte a tajigámat, mer hallotta hirit a család gyászos eseminnek, hogy a Csinos megunta a földi kovártijt, oszt egy szebb hazába, a kutyak hasába kötözött.

Na nízük hát aszt a varnyú-eledelt, mondok, aval kiballagtunk. Ott íkeskedett a szürke az eperfáho kötve; a két füle le vót konyúlva, a feje meg csüngött, akkirül mingyá sejtettem, hogy nem valami játikos csikó, hanem megírt lú szemij. A marján egy dísztó nagy pöcsik hízlalta magát a vírivel, aztat is bikivel túrte. Kegyetlen illedelmesen viselte magát. Kínálom egy marik színával, nem nyúl írte. Na ez igazán ki van palérozva, hogy nem torkoskodik a más házánál. Ijen jószág kell nekem, nagyon megszerettem írte.

Nízem aut a szemit, hát az egyiknek csak a hejje van, a másik meg ekkiesit hájogos. Na de e nem nagy baj, mer hát mit is nízük ezen a rongy világon.

Kérdem osztán Bozsótul, hogy mire tartya?

Aszongya 18 pengő az ára. Csak nem b londultál tán meg, mondok, 4 pengőt adok írte.

Mire gondol kend aszongya, hát nem láttya, hogy miesoda egy jószág-e?

Dehogy nem látom, mondok, látom biz én, csak hogy ú nem lát engem.

Szó szót írt köztünk mán még öklöztük is egymást, elig a hozzá, hogy megegyeztünk 7 pengőbe.

Na csakhogy lúra tehettem szert, előttam a Tündért, oszt bevezettem az ölba.

Ekkis áldomást ittunk oszt a vásár örö mire, akkit megneszelt Dübbenes szomszid oszt átáljott, de még a férenyaku Guruczi is betekerte a fejt az ajtón. Fojt a mulacséság szípen, dilután mán magamnak is olyan jó kedvem támatt, hogy a bogja kemenceze tetejüre ültem fel, oszt onnét danoltam. Eeczer aszongya Bozsó, hogy szájjik le mán kend onnan, mer maj be tanál szakadni alatta az a kemenceze. Niiiii . . . te mondok, még te filtesz engem, hisz mán egy félóra úta benne a fellábom, aval kihusztam, oszt megmutattam neki, hogy ne fíjjik, aut mesmeg visszadugtam, oszt ugy danoltam tovább. Kísöbbit osztán mégis csak leszálottam, mer ujfent leszakatt ecesesomó tapasz, oszt attul filtem, hogy maj beleesek a kovászos ugorkába, akki a kemenczébe van, oszt majd megharagszik az anyyok.

Este felé mán Dübbenes szomszidot is utóírte a happárré; nagy vót a feje. Eeczer csak kapta magát kiment az udvar közepüre, oszt aszt csinálta ott karikába, mint a nyomtató lú, csakhogy ekkiesit keszegódalt, mint a kerge birka. Mondok, hát te mi az apád hét lelkít csinálisz ott? Aszongya a belsejin akarna ekkiesit könnyíteni, de nem tud, peig mán az ujját is nyomkotta a torkára, hát el akarja magát szidíteni, hátha e használna. Na csak járjad a bolongyát, mondok, avval ott hattam, oszt bementem a többi vendighe.

Ahogy bemegyek, mán akkor meg Guruczinak irkezett baja, elalutt az aszt l mellett felkönyökre dülve, oszt minden perczbe le-lec-uszott a könyöke. aho vót mán közelebb, hogy vígig puffen a földön. Aszondom oszt Erzsóknak, meg Bozsónak, hogy gyertek mán te gyük fel Guruczit az ágyra, mer kegyetlenül el van gyengülve. Megfogjuk, ezipejjük, — nehéz vót az ebatta, mer dísztó kövér — vígig fektettyük a vaczkon, aval felül az akasztófára való röhögve, oszt aszongya, ugy-i nehéz vótam!

Hogy oszt ifel után hogy vót, mint vót, mán arra magam se emlíkszek, csak aszonta Miska mikor másnap reggel mosdottam, hogy kik fótok vannak a hátamon.

Mükedvelő kerékpárverseny.

A „Harom Ökrökhöz“ czimzett vendégfogadóban székelő „Víziszony“ asztaltársaság érdemes elnöke, Karórágó Bénéiamin ur, értesülésünk szerint, a legközelebbi záporosó lezajlása után a boldogfalvai kert háttérében levő és e czélra be nem rendezett országuton csakugyan megfogja tartatni az asztaltársaság tagjaival azt a mükedvelő kerékpárversenyt, melyről a multkoriban megemlékeztünk s a mely iránt már is széleskörű részvétlenség mutatkozik. Ez eszme nyelbeütésének történetéről a következőkben számolhatunk be.

Az asztaltársaság esőndben munkálkodó dalárdája ugyanis a minap töltötte be a karmesteri állást, mely tisztseg, mint már jeleztük, az előbbeni karnagy bucsu nélkül való elpárolgása folytán maradt üresen. E vesztesség által azonban a dalárda csak nyereségre tett szert oly kitünő férfiu személyében, a minő *Vlkpszesek* Vendel csehtrombita-fuvó hazánkfia, ki semmi áldozatot sem kimélve odahagyta a diszes állást, melyben a városi színház igazgatójának zenekarában ült és sietett elfogadni a karmesteri botot. Miután hangjegyismereteit egy hordó sórnek generálbass kortyokban való lekötözése által mesterileg bemutatta: határozottatott, hogy e nevezetes nap megörökítésére valami maradandó mübeccsel bíró nyilvános szereplést fognak elkövetni.

Épen kéznél volt a mükedvelő kerékpárverseny eszméje. Rögtön megragadták és programmba döngőnyözéséhez láttak.

Először is azt a nehézséget háritották el, a melyet az okozott, hogy a társaság tagjai egyetlen kerékpárral sem rendelkeznek, kimondván egyhangulag, mikép a szükséges kerékpárok kölcsönmüvelet utján fognak beszereztetni. Azután kijelölék a versenyter helyét a már föntebb említett boldogfalvai ut személyében, a verseny napját egy záporosó után következő napra, a mikor tudvalevőleg a talaj egyenletesebb és puhább s a fe'dölés és kisiklás okozta balesetek következményei könnyebben kiheverhetők. A versenyszabályok közé bevették, hogy a kerékpárt hátára kapni s a czél felé két-kézláb igyekezni bojkottálás terhe alatt minden versenyzőnek tilos s a verseny a kerékpárok, esetleg a versenyzők végkimerüléséig tartand.

Megállapodtak a jutalomdíjak iránt is. E szerint az első díj a helybeli ipartestület pártolása czéljából Berliuben készitendő diszoklevél; második díj: fele annak, a mit az első kap; harmadik díj: hírlapilag nyugtázott elismerés. A többi díjakról, tekintettel a városi tanács áldozatkészségére, a társaság nem gondoskodik, hanem azok kitüzését a nemes tanács ismert bőkezűségére bizza és e czélból nála kérellemmel nem is fog alkalmatlankodni; meg lévén gyözödvé, hogy az önként felajánlott jutalmak a legmerészebb várakozást is felülmulandják.

Ime, ezeket sikerült megtudnunk az élvezetesnek ígérkező ünnepély előkészületeiről; a továbbiakra nézve pedig utaljuk az érdeklődőket az annak idején kiragasztandó reklámplakátok figyelmes áttanulmányozására.

Uj VARRÓGÉP- és KERÉKPÁR MÜHELY.
Elvállal mindennemü müszerészeti munkákat: Nikkelezést. Zománcozást úgy mindennemü Villanyos müszereket, valamint Feszmerőket (Manometer) **SZIGETI JÓZSEF** müszerész, Piacz-utca 58., Bank-palota.

Mihalovits I. gyógyszertára a „Kigyó“-hoz Debreczenben. ajánlja: **Harmat arczporát** (pouder) mely készitmény **üde szint kölcsönöz az arcznak s nem rontja az arczbört.** Kitünő illata, teljesen ártalmatlan volta, valamint finomsága által **vetekedik bármilyen arcz,** vagy rizsporral. **Jól tapad s igen jól fed.** A Harmat-Créme a Harmat szappannal együtt használva az arczbört **üdevé, széppé teszi s megóvja a megránczosodástól.** (Kapható 3 színben, fehér rózsza, s créme színben) minta doboz Harmat pouder ára 50 fillér. (pamaecsal 60 fillér.) Nagy doboz ára 1 korona 80 fillér. Ajánlja továbbá következő arczporait: **Berlini fettepouder** (3 féle színben) kis doboz ára 40 fillér, nagy doboz ára 1 korona s 1 korona 60 fillér. **Velutin pouder** (3 féle színben) kis doboz 60 fillér, nagy doboz 4 korona.

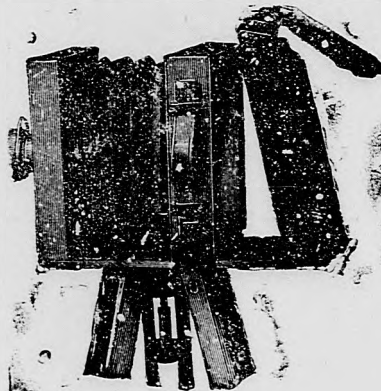
Jogszigorló azonnali belépésre ügyvédi irodába ajánlkozik. Czim a kiadóhivatalban.

Választási
zászlókat
felirattal, valamint tollakkal és jelvényekkel feltünő olcsó árban szállit:
Zelinger Ede
czégfestő, DEBRECZEN.

Ebesi ártézi viz

legegészségesebb üdítő forrás viz.
Kapható: minden füszerüzletben, kávéházban és vendéglőben.

Főraktár: Piacz-utca 7. szám.

Fényképészek és Amateürok

részére

Legfin. száraz lemez „Elite“
1 dtz $\frac{6}{9}$ - .45 kr.
1 „ $\frac{9}{12}$ - .90 „
1 „ $\frac{12}{16}$ 1.35 „
1 csomag lev. lap 30 kr.
1 iv Celloidinpapir 55 „

Minden gyári árban kapható:

„ELITE“ fénygirda és fényképészeti czikkek raktára
Debreczen Piacz-utca, 81. sz.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y I.

Hölgyek figyelmébe!

Darvas Testvérek

női és gyermek felöltő áruháza

m e g n y i l t.

DEBRECZEN, Fötér, 55. szám, a „Hungária“ kávéház mellett.

Cséplőgép részek,

Lendkerekek (különféle nagyságban), manometer (feszítő), egészen új. **Ajtók, ablakrácsok csatorna rácsok**, más építkezéshez való **vastárgyak**, különféle kovácsszerszám: **Satuk, üllök, fujtató, vasesztergapa, szerszámacél kompozíció**. Kijavított **takarék tüzhelyek**, igen mérsékelt árban kaphatók

KLEIN JAKAB

ócska vasüzletében, főtőzsde udvar.

Ócska vas és fémek a legmagasabb árban veszek.

Teljesen kijavított **VETŐGÉPEK 13 15 és 21 soros feltűnő olcsó árban, előnyös fizetési feltételek mellett.**

Minden külföldinél jobb

és olcsóbbak!

A „Debreczeni vasöntőde és géplakatosság“
aranyéremmel kitüntetett

**kutszivattyui, borsajtói
és szőlőzúzógépei!**

Eladás egyedül a gyártelepen:

Péterfia végén, a hadházi-utczában.

Papirkereskedés és könyvkötészet. Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás
Legyen mindennapi italod!

Több száz kiváló orvos ajánlja:

Kapható minden jobb üsszerkereskedésben és vendéglőben.

Tessék árlapot kérni!

Az általam leggondosabban összeállított tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytisztá

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fő szerüzletben, valamint gyógyszerüzletben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik

Tóth Béla gyógyszerüzletára és illatszerraktára
Debreczenben (Tisza-palota.)

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz. a főpostával szemben.